

Ev. 1902. X. 7.

E. 26. 26. 26.

Tgen & barátom!

A f. idérett jeles kivánságot fogadja
 tölem sörves jó indulattal s várja át a kezem-
 ben k. nejének is, a kirol' mellesteg uontva
 feleségem a legnagyobb hálaival s elragadtatással
 nyilatkozik. Koppjának belöle a BT. tagjai
 kövül is azok, a kiket megillet. Életem itt
 jól folyék, ha itt volna a kóristol, de így
 károsaság kiján megtehetően unalmas, bár
 dolgom van elég, míg az előadásaimmal
 elkerülök. A hallgatók nagyon figyelmesek
 s szorgalmasak, s. i. szorgalmasan eljá-
 nak egészöle. A kutatómunkáról még nincs
 tudomásom, mert még a kóristaimot

nem kezdtem meg. A feleségem meg
rosszabb állagotban van. Szék a lakás, drága
a piacer stb. Hiába, mi megint tovább
szok a gólestban maradtunk. Reménytem,
hogy mire egy kicsit belemelegetem, több wóm jut
a munkáim. A kollegáim igen szivesek hozzám
s szelvéjé emberek, csak hálnit diho mindig,
de sem ö, sem más nem veri a dolgot komolyan.
Ha igen nem len más dolga (mikor len az?),
exkuzívem kerem a bristol-i körbenetekről, különösen
a legújabb anekdotákat írja meg a megint stam-
nóttnek.

Harati üdvözléssel szeretlek

Szilái kőröz

BTKT